

Sygn. akt I ACz 153/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący: SSA Halina Zarzeczna (spr.)

Sędziowie: SSA Iwona Wiszniewska

SSA Edyta Buczkowska-Żuk

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2014 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa Ł. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 19 grudnia 2013 r.

sygn. akt IC 476/12

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. zasądzić od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

SSA E. Buczkowska-Żuk SSA H. Zarzeczna SSA I. Wiszniewska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił apelację powoda.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i wnioski:

W dniu 25 listopada 2013 r. Ł. J. wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego z 18 października 2013 roku. Pismem z dnia 3 grudnia 2013 r. powód został wezwany do usunięcia braków formalnych przez złożenie odpisu apelacji w terminie tygodniowym, pod rygorem jej odrzucenia. W piśmie z dnia 6 grudnia 2013 r. powód zwrócił się do Sądu o nieodrzućenie apelacji z uwagi na brak możliwości doręczenia jej odpisu. Powód poinformował, że nie posiada drugiego egzemplarza apelacji oraz poprosił o sporządzenie jej kserokopii.

Apelacja powinna odpowiadać wymogom formalnym pism procesowych, w szczególności określonym w art. 126 i 128 k.p.c., a także wymogom przewidzianym dla apelacji w art. 368 k.p.c. Na podstawie art. 128 k.p.c. istnieje obowiązek doręczenia odpisów pism procesowych wszystkim osobom uczestniczącym w sprawie. Wymóg ten był dochowywany

przez powoda przy okazji składania pism procesowych na wcześniejszych etapach niniejszego postępowania. Apelacja nie mogła otrzymać dalszego biegu, gdyż nie dołączono do niej odpisu. Przepisy prawa nie przewidują możliwości wykonania przez sąd czynności obciążających stronę, choćby miały charakter techniczny, co zostało potwierdzone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (np. uchwała z 27 lutego 2008 r., III CZP 135/07, opubl. w OSNC 2009 nr 2, poz. 25; postanowienie z 23 sierpnia 2000 r., II CKN 1014/00, nie publ.). Osoba składająca apelację jest zobowiązana do sporządzenia i przedłożenia jej odpisu. Niezachowanie tego wymogu pociąga za sobą negatywną konsekwencję procesową w postaci odrzucenia apelacji. Mając to na względzie, na podstawie art. 370 k.p.c. Sąd Okręgowy apelację odrzucił.

Powód zaskarżył to postanowienie domagając się jego uchylenia.

W uzasadnieniu podniósł, że zwrócił się do sądu z prośbą sporządzenia kserokopii, gdyż nie był w stanie dostarczyć odpisu apelacji, a wcześniej nie został pouczone o wymogu wnoszenia apelacji w dwóch egzemplarzach. Zarzucił, że Sąd nie dał mu możliwości sporządzenia kopii apelacji, np. odsyłając mu oryginał apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 327 § 2 k.p.c. stronie działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego, która na skutek pozbawienia wolności była nieobecna przy ogłoszeniu wyroku, sąd z urzędu w ciągu tygodnia od dnia ogłoszenia wyroku doręcza odpis jego sentencji z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia. Pouczenie skierowane do powoda po wydaniu wyroku w sprawie spełniało ten wymóg. Obowiązek udzielenia informacji o terminie i sposobie wniesienia apelacji nie obejmuje pouczenie co do jej warunków formalnych. Jeśli wniesiona apelacja posiada braki, stosownie do art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. przewodniczący wzywa do jej uzupełnienia w określonym terminie pod rygorem jej odrzucenia.

Słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że zgodnie z art. 128 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy. Powód nie kwestionował, że nie wykonał zarządzenia o usunięciu braku w postaci nadesłania odpisu apelacji. Podnosił jedynie, że braku tego nie był w stanie uzupełnić, gdyż przebywa w zakładzie karnym, a sąd nie uwzględnił jego wniosku o sporządzenie kserokopii apelacji i dołączenie jej do akt, ani też w inny sposób nie umożliwił mu wykonania zarządzenia. Zarzut ten nie jest jednak zasadny. Zgodnie bowiem z § 90 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. Nr 38, poz. 249 ze zm.) w toku postępowania można wydać stronie lub innej uprawnionej osobie złożony przez nią dokument lub przedmiot na zarządzenie przewodniczącego lub sędziego sprawozdawcy (ust. 1), przy czym wydanie dokumentu następuje dopiero po złożeniu do akt uwierzytelnionego odpisu lub wypisu dokumentu albo jego uwierzytelnionej kserokopii, a z obowiązku tego przewodniczący wydziału może zwolnić tylko w razie zakończenia postępowania (ust. 5). W niniejszej sprawie postępowanie jest w toku, Sąd nie miał zatem możliwości przesłania powodowi oryginału nadesłanej przez niego apelacji, gdyż wcześniej powód musiałby złożyć uwierzytelnioną jej kopię. Powód mógł na podstawie art. 9 k.p.c. wnieść o wydanie mu odpisów, kopii lub wyciągów z akt, w tym w postaci złożonej wcześniej do akt apelacji i na tej podstawie sporządzić odpis, tego rodzaju wniosku jednak nie składał. Stronie przysługuje też prawo wglądu do akt, a zgodnie z § 96 cytowanego Regulaminu jeżeli osoba uprawniona do przejrzenia akt jest pozbawiona wolności, przewodniczący wydziału może zarządzić, na jej wniosek, przesłanie akt do zakładu karnego lub aresztu śledczego, chyba że szczególne względy przemawiają za umożliwieniem tej osobie przejrzenia akt w sekretariacie. Takiego wniosku powód też nie złożył. Nie stanowi natomiast skutecznej czynności uzupełniającej, o której mowa w art. 370 k.p.c., wniosek strony – wezwanej do uzupełnienia braków w postaci nadesłania odpisu odwołania – o sporządzenie tego odpisu przez sąd i dołączenie go do akt sprawy (por. przywołaną przez Sąd Okręgowy uchwałę SN z 27 lutego 2008 r., III CZP 135/07). Jest to bowiem czynność, która obciąża stronę i nie może być przerzucona na sąd, gdyż mogłoby to doprowadzić do naruszenia zasady równości stron.

Mając to na względzie, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie. Konsekwencja powyższego rozstrzygnięcia jest zasądzenie od powoda jako od strony przegrywającej na rzecz

Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa reprezentującej pozwanego kwoty 1.800 zł zgodnie z dyspozycją art. 108 k.p.c. w związku z §6 punkt 6 i § 12 ust. 2 punkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 490).

SSA E. Buczkowska-Żuk SSA H. Zarzeczna SSA I. Wiszniewska